

der Overbetæelse? Er der nogen som helst Indskrænkning i Initiativet fra den ene eller anden Side, der gjør det nødvendigt at fastsætte, at et vist Forhold skal vende tilbage til fornyet Prøvelse, naar en vis Tid er gaaet? Det kan dog ikke være saa. Seg idetmindste seer ikke rettere, end at den Lovgivende Magt er til alle Tider fuldstændig raadig over ethvert Forhold og kan revidere det, underkaste det fornyet Prøvelse, uden at dertil behøves nogen som helst udtryffeligt Hjemmel. Seg seer derimod, at Revisionsbestemmelsen kan gjøre megen Skade. Den skæder for det Første derved, at man paa Love, som ikke indeholde Revisionsbestemmelsen, bliver tilbøielig til at støtte Fordringer, der i og for sig ikke kunne være hjemlede; man hører da argumentere saaledes: Den og den Mand er ansat i Genhold til en Lov, hvori der ikke findes nogen Revisionsbestemmelse, og deraf følger, at han til sin Dødsdag maa vedblive at nyde Godt af ikke blot, hvad han har opnaaet i Genhold til denne Lov, men alle mulige Fordele, der ville kunne opnaaes yderligere, af alle Alderstillæg, Forfremmelser og andre Fordele. Det er saa langt fra, at dette Tilfælde er grebet ud af Luften, at vi have liggende for os i denne Samling en Lønningslov, der pegede tilbage paa en tidligere, som saavne Revisionsbestemmelsen, og vi have hørt den paagjældende Minister støtte særlige Fordringer paa, at Revisionsbestemmelsen manglede i hiin Lov. Det er ikke fordeelagtigt for Rigsdagen, at den bringer Forholdene under en saadan Belysning, som om der ved nogle Love var givet en større Ret end ved andre af den selv samme Bestaafenhed. Men dernæst har Revisionsbestemmelsen, netop hvor den findes, en i høj Grad fordærvelig Virkning. Vore parlamentariske Arbejder ere, som Alle og Enhver veed, mere end tilstrækkelig omfangsrige; der vender hver Sæssion et større Arbejde tilbage, og med korte Perioder kommer Lovgivningsmagten, saaledes som vor nuværende Udvikling er, til at undersøge næsten alle Grene af den offentlige Forvaltning, Administration og finansielle Bestyrelse; men ved at indsætte i Lovene disse fortvivlede Revisionsbestemmelser bidrage vi kun selv til, at der hvert tredje, femte eller tiende Aar, alt som Fristen fast-

sættes, ruller ned over vore Hoveder nye Laviner af Love, under hvilke vi fuldstændig begravnes, og som lamme og ødelægge vor Lovgivningsvirksomhed paa Punkter, hvor den langt mere udkræves. Det er muligt, at der er Forhold, i hvilke en hurtig fornyet Undersøgelse af den gjældende Lovgivning er ønskelig, og her bør man da ikke binde sig til en Frist af 3, 5 eller 10 Aar; men der er andre Forhold, hvor man i meget lang Tid kan vedblive at hjælpe sig med det, man har, hvor det Bestaaende slaaer ret godt til, og hvor det derfor er høist urigtigt at foreskrive nogen Revision. For at holde mig til Lønningslove alene skal jeg henpege paa, at vi siden 1851 have levet meget godt med de dengang fastsatte Love om Sold- og Postvæsenet, og at den, som kunde klage over, at disse Love have staaet saa længe, i alt Fald ikke er Rigsdagen, men de paagjældende Embedsmænd; deres Lær er det nu imidlertid Regjeringens Sag, at tage sig af, naar det virkelig har viist sig, at en bestaaende Lønningslov fjerner sig fra tidligere bestaaende Forhold, og da at gjenoptage Spørgsmaalet til en fornyet Overbetæelse, som Rigsdagen ikke vil aflaae. Men dersom det endda kun var dette, at vi saaledes periodisk drøge ned over vore Hoveder nye Laviner af Lovarbejder, saa fik det endda at gaae. Men nu veed Enhver, der har fiddet noget her paa Rigsdagen, at der ikke kan komme nogen som helst Lønningslov for — og denne lille Stump Lønningslov, vi her behandle, er det bedste Exempel derpaa — uden at det ansees for at være den rette Lovgivningsviisdom, at underkaste ikke blot Antallet af Embedsmænd og Lønningsratferne, men hele den paagjældende Forvaltningsgren og alle sig dertil nærmere eller fjernere knyttende Forvaltningsgrene en fuldstændig og meget indgaaende Undersøgelse. Vi discutere ikke en Lønningslov for Udskrivningscheferne, uden at vi strax komme ind paa den almindelige Værnepligt, dens Udførelse og Hærloven; vi discutere ikke en Lønningslov om Adjuncterne ved de lærde Skoler, uden at vi komme ind paa en Undersøgelse af de lærde Skoler og deres Betydning for den sociale Udvikling. Det er jo en stor Masse Lønningslove, der nu er ind-